

AUTOVILLA, WOONMACHINE

*Voor villa Jongerius in opdracht van Belinda van Buiten & Antoni Folkers
ter gelegenheid van de FBW nieuwjaarsbijeenkomst 2014*

WE WAREN - WIE WEET

*We waren jong, nog licht, zeg maar gerust: we hadden vleugels –
daarom vlogen we zo ver en vaak, al was het maar alleen om eens
te kijken hoe de wereld draait. Tanzania, Ouagadougou, Zanzibar,*

**Een vrouw baart een tiental, staat op de veranda,
kijkt uit over de rode bloemen in de tuin.
Niemand weet waaraan ze denkt.**

*een missie in zichzelf – we keerden weer en stonden naast een
witte villa aan een strak kanaal waarover boten schaatsten als
enorme, houten waterlopers. Een slotgracht met een wilde tuin,
een afgebladderd koninkrijk, een ingestorte pergola – een oud*

**Haar man neemt alles in één hand en knijpt.
De tijd valt er doorheen als zand, keilt ramen stuk,
trekt scheuren in de muur. Ergens langs de weg**

*geheim in slechte staat, wat heet: een kaartenhuis, getekend door
een ekster op de achterkant van een sigarendoosje. Zo begon het
graven, in geheugens, tuindersdynastieën, monumentenzorg,
hoe je met een huis ook een familie kunt restaureren. Problemen*

**wacht het stuur in zijn maag en hij weet het niet –
nu nog staat zijn huis als iets buitenaards
op de grens van stad en land.**

*stapelden zich op en dreigden in elkaar te storten. Vreemde
geesten, het verleden en een oorlog trokken zich terug in een
geheime, holle bovenruimte, Defensie nam de kamers in, het
slecht gewapende dak weigerde dienst, diende gestut, een kapel*

**Tussen binnen en buiten, baksteen en beton
zwerft bliksem door tankbedrading, nieuwe tijd,
vooruitgang – stop – we staan te kijken naar**

*werd ontruimd, ontwijd – en op een dag doe je de deur dicht,
gooit de reservesleutel in de bus als wisselgeld, wat voelde als
liefde was een transactie, onder meer. Het huis is met je klaar,
blijft onverschillig staan wanneer je gaat, het pad is je alweer*

**die volmaakt voorbij, vreemde wereld
in een bocht van de tijd. Vestaalse meisjes
leiden een auto over de dijk, een priester zegent**

*vergeten, wist je uit met elke stap. Zo loopt het af en zo begint
iets anders in een land met ander licht, een kathedraal onder de
zon, een ziekenzaal, wie weet*

**een vrachtwagen in, een huis getekend
uit het hoofd. Snuif de lucht op in de grote hal –
een vleug benzine met sigarenrook.**

30 - 01 - 2014 | Ingmar Heytze